

موسیقی از نظر دین و دانش

در اجتماع‌ما بسیاری از رسوایها و آلودگیها به‌چشم می‌خورد که در نتیجه تکرار و جهه عمومی و صورت عادت اجتماعی بخودگرفته است تا بچائی کم مردم بیدار و هنفکر هم کمتر تبیان آن اندیشیده، بر احتی مر تکب آن می‌شوند.

دیگر در نظر عموم مردم برای آن گونه کارها قباحت و شناختی دیده نمی‌شود بلکه گاهی ارتکاب آن از تجدد خواهی و آزادگی و روشنفکری محسوب می‌گردد.

این وضع؛ گویندگان دلسوز و نویسنده‌گان خیرخواه‌را چنان مأیوس کرده که مجالی برای سخن‌گفتن در این امور و روشن کردن افکار و توجه دادن مردم را بخطرات آن باقی نگذاشته است.

وقتی کار با این رسوایی بکشدو آلودگی و انحراف جنبه عمومی پیدا کند اساس اجتماعی در معرض خطر قرار می‌گیرد این است که پیشوای اسلام رسول اکرم (ص) تکرار گناه و کوچک شمردن آن را که رفتار فته موجب عمومیت آن می‌گردد همراه و بدتر از اصل گناه دانسته است. فرموده است: چهار چیز در هر دو گناه از اصل گناه شنیعت و بدتر است: کوچک شمردن گناه؛ افتخار کردن بگناه، خوشحال شدن بگناه، تکرار نمودن گناه^(۱)

(۱) اربعة في المذنب شر من الذنب الاستحقاق، والافتخار والاستبهار
والاصرار (مستدرک الوسائل)

یکی از انحرافات مهم و شایع در اجتماع مامسئلهٔ غنا و موسیقی است که در هر کوچه و بازار و در هر مغازه و هر خانه راه یافته‌است.

چنان‌این موضوع رواج پیدا کرده که رادیو ازلوازم منزل محسوب شده و حتی جزو جهیزیه دختران در آمده است «یعنی اغلب خریداران صرفاً بعنوان جنبهٔ موسیقی آن را تهیه مینمایند نه دیگر مطالب آن».

موسیقی وسیلهٔ پذیرائی مهمان، سرگرمی بجهه؛ بهبود بیماران، رونق کارگران، نشاط مسافران، رفع خستگی روزانه، جلب مشتری و فروش کالا بحساب آمده، در محفل انس، بزم شادی . مجلس غم، ییمارستان، اماکن عمومی، خلوت‌های شبانه، کوخ‌گدا، کاخ توانگری و در هر نقطه‌دیگر راه خود را باز کرده است و با وسائل گوناگون این گناه را ترویج می‌کنند؛ واز طرفی دیگر روح آلوده و هوس پرست ما آن را مطابق هوا و هوس خود می‌یند کمتر فکر می‌کنیم که آیا این کار از نظر دین و دانش رواست یا نارواست بی ضرراست یا مضر و خطر ناک است؟

اینک این موضوع را هم از نظر دین و هم از نظر دانش مورد بحث قرار میدهیم تا آنها که می‌خواهند بیدار شوند و در پیشگاه خداوند سرافکنده نباشند عبرت‌گیرند . چه بسیار اتفاق می‌افتد که جوانهای بیخبر ما اگر بی بمفاسد اخلاقی و اجتماعی آن بیرون و نظر قاطع شرع را بادلیل نقلی و عقلی و علمی آن بدست یاورند متنه‌گشته و راه خود را عوض کنند .

اتفاق دانشمندان شیعه

دانشمندان شیعه بدون استثنای اتفاق دارند که استعمال آلات لهو (مانندنی؛ بربط، ویالن، پیانو، گیتار وغیره) حرام است و از صدر اسلام

تاکنون در میان فقهای شیعه در اصل این موضوع اختلافی دیده نمیشود. و همچنین غنا و استماع آن از نظر فقهای شیعه حرمتش مسلم وغیر قابل تردید است البته این نظریه فقها مانند سایر نظرات آنها مأخذ از قرآن مجید و روایات معتبر اهل بیت است که در دنباله این بحث بیان خواهد گردید.

قضاؤت کتاب و سنت در باره موسیقی

یکی از آیاتی که بمقتضای چند روایت بطور مسلم غنرا شامل است آیه از سوره لقمان است: «وَمِن النَّاسِ مَن يَشْرِي لَهُو الْحَدِيثُ لِيَضُلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَتَخَذَّلَ هُزُوا اولئكَ لَهُمْ عذابٌ مهين». .

یعنی پاره‌ای از مردم سخن لهو را می‌خرند تا درگران را از راه حق منحرف کنند و راه خدارا مسخره گیرند برای آنها عذابی اهانت بخش خواهد بود از امام باقر (ع) نقل شده که فرمود غنا از اموریست که خداوند و عده آتش برارت کاب آن داده است سپس آیه فوق را تلاوت فرمود آیات دیگری نیز در قرآن است که با کمال روایات بر موضوع مورد بحث دلالت کامل دارد و خوانندگان گرامی میتوانند در این زمینه بتفاسیر مراجعه نمایند(۱) اما روایات و احادیث در این زمینه بسیار است و ما برای نمونه چند حدیث را ذکر مینماییم ۱ - مساعدة بن زیاد میگوید من در حضور مقدس امام صادق(ع) بودم مرد دیگری که نیز در آنجا بود گوشدای از حال خود را بیان کرد تا نظر امام(ع) را در باره سازوآواز بدست آورده و تکلیف خود را از روی آن روشن کند عرض کرد پدر و مادرم فدائیت در همسایگی من

(۱) مائمه این آیات فاجتبوا الرجس من الاوتان و اجتبوا قول الزور
۲ -والذين لا يشهدون الزور .

کسانی هستند که کنیزهای آوازخوان و موسیقی دان دارند و گاه و بیگانه میخوانند و مینوازنند؛ منزل منهم طوریست که هنگامی که بقضاء حاجت میروم سازوآواز آنها را شنوم گاهی چنان اتفاق میافتد که خوش می‌اید و بیشتر آنجا می‌مانم تا بیشتر آواز آنها بشنوم.

حضرت فرمود: دیگر این کار را تکرار مکن آن مرد عرض کرد بخدا من برای شنیدن آواز آنها نمی‌روم منتهی وقتی آنجارقم از صدای دلنشین آنها هم برخوردار می‌گردم، حضرت فرمود مگر این آیده را شنیده‌ای که خداوند می‌فرماید: «ان السمع والبصر والرؤا كل أولئك كان عنده مسئولا» گوش و چشم و دل هر یک در پیشگاه خدا مسئولند.

مرد عرض کرد بخدا قسم گویا این آیده را از هیچ کس شنیده‌ام ولی اکنون اطاعت می‌کنم و دیگر پیرامون آن کار نمی‌گردم و از خدا می‌خواهم که نسبت بگذشته مرا بی‌امرزد امام فرمود برخیز و غسل کن و آنچه خواستی نماز بگذار تو کار عظیمی را انجام میدادی؟ چه بدهال و بدبخت بودی اگر با این شیوه می‌مردی خدارا حمد کن و از خدا نسبت بهر کار ناپسند و ناروا توبه بخواه (۱)

۲- داشتمند بزرگوار شیخ ابوالفتوح رازی در تفسیر خود از پیامبر اکرم عليه الصلوٰة والسلام نقل کرده است که فرمود خداوند مرا نرسالت برانگیخته است تا برای مردم جهان رحمت بوده و آنان را بسوی سعادت راهنمای باشم و خداوند مرا فرمان داده است که آلات موسیقی را محو کرده و کارهای جاهلیت را از بن براندازم (۲)

(۱) وسائل چاپ جدید جلد دوم صفحه ۹۵۷

(۲) مستدرک الوسائل جلد دوم صفحه ۴۵۸

۳- یکی از آشنایان امام صادق(ع) که بالامام نسبتی داشت در محضر امام(ع) حاضر بود حضرت از حال او جویا شد عرض کرد فدایت شوم دیروز یکی از آشنایانم مرا دید و دست مرا گرفت و بمنزل خود برد او کنیزی آوازه خواند داشت و مارا با ناخن موسیقی و خواندن آواز سرگرم کرد تا روزرا در آنجا بپایان رساندیم امام صادق(ع) بالحنی عتاب آمیز فرمود : واى بر تو . نرسیدی مرگ تو فرارسد و تو مشغول چنین گناهی باشی ؟ ا مجلس غنا مجلسی است که خداوند با هل آن نگاه نمیکند ؛ غنا آلوده ترین چیزهاست ؛ غنا بدترین کارهاست، غناموجب نفاق است ، غنا باعث فقر و بیچارگی است(۱)

در چند روایت نیز غنا و موسیقی را جزو گناهان کبیره شمرده است که تنها در روایتش ذکر میشود.

۱- حضرت رضا(ع) فرمود : «استماع الاوتار من الكبارئ» گوش دادن بموسیقی از گناهان کبیره است(۲)

۲- امام هشتم(ع) در ضمن نامهای گناهان کبیره را برای مأمون شماره کرد ، نوشت ایمان عبارت است از اداء امامت و اجتناب از گناهان کبیره سپس در مقام شمردن گناهان بزرگ باینجا میرسد : «والمحاربة لا ولیاء الله والا شتعال بالملاهی والا صرار على الذنب» . یعنی از گنان کبیره است جنگیدن با دوستان خدا؛ سرگرمی بموسیقی و غنا ؛ اصرار بر گناهان(۳) تا اینجا آنچه از قرآن و حدیث نقل شد همه مربوط باصل حرمت

(۱) مستدرک الوسائل جلد ۲ صفحه ۴۵۸

(۲) مستدرک الوسائل جلد دوم ص ۴۵۲

(۳) وسائل ابواب جهاد نفس باب ۲۴ روایت ۳۲

غنا و موسیقی بود اکنون باید زیانهای موسیقی را از نظر دین بررسی کنیم و بینیم در آثار دینی چه ضرر هایی برای موسیقی ذکر شده است .
زیانهای موسیقی از نظر روایات اسلامی

چهار ضرر بزرگ برای موسیقی در احادیث دینی ذکر شده است که

ذیل ایان مینمائیم . **۱- قفس کتابخانه مدرسه فیضیه قم**

اول - غافل کردن از یاد خدا . این موضوع درجای خود مسلم شده است که هر قدر توجه بحق در زندگی افراد و در اجتماعات بیشتر باشد هردم بسعادت واقعی تر دیگر بوده و از طغيان و انحراف دور نرند . و هر قدر یاد خدا و توجه پروردگار کم شود بهمان نسبت هردم از سعادت دور شده و بدرندگی و وحشیگری و قهر و قساوت و شقاوت نزدیک می شوند ، اگر نظری بتاریخ بیندازیم و ملت حق پرست که خدا را در کار و گفتار و در همه شئون زندگی در نظر دارند با مردم غافل ولا بالی مقایسه کنیم این حقیقت کاملا بر ماروشن می شود . در قرآن مجیدهم مکرر این حقیقت بصراحت بیان شده است . «الا ابذر الاله تطمئن القلوب . ومن اعرض عن ذکری فان له معیشة ضنكًا» و آیات فراوان دیگر .

کارهای سرگرم کننده و غفلت آور نیز برد و قسم است : بعضی از کارها اقتضاء طبیعتش این است که آدمی را بی توجه و غافل می کند و از یاد خدا بازمیدارد ها نندگنا و موسیقی ولی برخی از امور طبیعتاً چنین نیست ولی گاه گاه انسان را از یاد حق غافل می سازد ، دین مقدس اسلام از کارهای دسته اول که دشمن سعادت بشر را است نهی کرده است اگر می بینیم موسیقی در اسلام

تحریر شده است برای این است که طبیعت این کار موجب غفلت از حق و ریشه بسیاری از گناهان دیگر است.

محدث بزرگوار مرحوم شیخ حر عاملی در وسائل در ابواب جهاد نفس روایت مفصلی را در موضوع گناهان کبیره نقل کرده که ذیل آن چنین است : «والملاهی اللئی تصدعن ذکرالله» پس از این در همان روایت کلمه ملاهی بعنوان موسیقی تفسیر شده است.

از این روایت کاملاً استفاده میشود که موسیقی مایه‌پایه غفلت از یاد خداست و بهمین جهت نارواست.

٤٠١٠٢٠٩٥٠٩٦٠٩٧٠٩٨٠٩٩٠٩٠٩٣٠٩٤

دوم - موسیقی مقدمه انحرافات اخلاقی است.

اگر موضع عموم مردم و محافل موسیقی را روی هم رفته در یک قرن مثلاً در نظر بگیریم و موبمو تأثیر خوانندگی و وضع مجالس آن را حساب کنیم بین حقیقت اعتراف خواهیم کرد که نوعاً مقدمه گناه و سیلۀ انحراف بوده است در غالب جاهای زمینه را برای مستی یا لا اباليگری فراهم کرده و مخصوصاً در محافل مختلف و بیویژه در صورتیکه خواننده زن باشد مهیج شهرت و هوس و گناه و احیاناً افتضاحات شرم آوری بوده است.

اگر آماری از ریشه وعلت بیند و بازیها برداشته میشد بخوبی معلوم میشد که تا چه اندازه موسیقی در این جهت مؤثر است.

از معصوم(ع) روایت شده که فرمود : الغناء رقیة الترفا (۱) یعنی غنا و خوانندگی طسم یعنی است.

سوم - موسیقی موجب فقر و بینوائی است.

(۱) مستدرک الوسائل جلد ۲ من ۴۵۷ نقل از جامع الاخبار

امام صادق(ع) فرمود : **الغناء يورث الفقر** (۱) یعنی غنا موجب فقر و فلاکت است باز روایت شده که حضرت فرمود : **الغناء يورث النفاق و يعقب الفقر** (۲) یعنی غنا باعث نفاق است غنا بهرجا برود فقر را هم بدنبال می برد .

ما بجای دوری نمی رویم در همین مملکت خودمان حساب می کنیم در همین مملکت که نیمی از مردم بیچاره و گرسنه اند بینید چه پولها وجه هزینه های سنگینی خرج موسیقی و ترویج و نشر آن می شود آیا این مخارج سنگین بقدر اجتماعی این ملت کمک نمی کند ؟ آیا این پولها که خرج خوانده های هنرمند ! و برپا کردن مجالس موسیقی و یا صرف خرید آلات موسیقی و نحو آن می شود باقتصاد مملکت لطف نمی زند ؟ آیا این مجالس تفریح و طرب که در هر گوش و کنار بنامهای گوناگون برگزار می شود چه وقته و سرمهای تلف می شود ؟ حداقل هر کدام از این مجتمع دهها هزار تومان خرج بر میدارد آیا این ولخرجی های بیهوده با تش فقر عمومی دامن نمیزند .

گذشته از فقر اجتماعی ، بسیاری از وقتهای عادت بموسیقی ، فقر فردی راهم بار مغان می آورد یک فرد کاسب که عادت بموسیقی کرده است و اوقات عزیزش را در پای موسیقی بیهوده می گذراند بتدریج تبلی و کاهلی و سستی در او ایجاد گشته و نیروی بدنه و فکری و وقت عزیزی او کمتر صرف کار می شود در نتیجه از درآمد او کاسته گرفتار فقر و بد بختی می شود ، گرچه ممکن است

(۱) مستدرک الوسائل ج ۲ صفحه ۴۵۷

(۲) وسائل چاپ جدید جلد ۱۲ صفحه ۲۳۰

(۳) استماع اللهو و الغناء يثبت النفاق كما يثبت الماء الزرع (وسائل

جلد ۱۲ صفحه ۳۳۹)

خودش این بد بختی را حس نکند و نفهمد از کجا چوب خورده است .
 چهارم - موسیقی باعث نفاق و سستی ایمان است . این جهت در
 اخبار دینی فراوان دیده میشود متجاوز از ده روایت این نتیجه شوم را
 گوشزد می نمایند امام صادق (ع) فرمود *الفناء عش النفاق* (۱) غنا
 آشیانه نفاق است باز فرمود گوش دادن بسازو آواز نفاق رامیر و یاند ورشد
 می دهد همانطور که آب گیاه را می رویاند (۲)
 باز فرمود خرید و فروش آلات غنا حلال نیست و گوش دادن غنا
 نفاق است و آموختن آن کفر است . (۳)

اینجا باید این مطلب اندکی تحلیل شود که چگونه موسیقی موجب
 نفاق است .

اساساً گناهان بر دو قسم هستند بعضی از گناهان لذت و نشای دارد
 که طبیعتاً آدم لا بالی را بدنیال خود می کشد و در نتیجه آنقدر تکرار
 میشود که صورت عادت بخود می گیرد و بخارط نشای که دارد مر تکب
 آن بتدریج آن معصیت را می افزاید ولی برخی از گناهان اینطور نیستند.
 مثلاً میخوارگی و همچنین موسیقی از قبیل گناهان دسته اول هستند.
 کم کم در نتیجه تکرار آنها آدم برای همیشه گرفتار میشود و روز بروز بر
 گرفتاری خود زیاد میکند در نتیجه تکرار گناه روح ایمان در آدمی
 ضعیف شده و جنبه لا اباليگری تقویت میشود تا بجانی که صد گونه شک

(۱) وسائل جلد ۱۲ صفحه ۲۲۷

(۲) استماع اللهو والفناء نسبت المذاق كما ينفي الماء الزرع (وسائل جلد ۱۲ صفحه ۲۴۶)

(۳) لا يحل بيع الفناء ولا شراءه، واستماعه نفاق وتعلمك كفر (مستدرك - الوسائل جلد ۲ صفحه ۴۳۱).

و تردید وارد قلب آدمی شده و بالاخره منجر بمناقص میگردد ، در تحلیل این مطلب و توجیه روایات فوق احتمالات دیگری بنظر میرسد که از بیان آن خودداری میگردد .

اگر بلای موسیقی عهومی اجتماعی شود .

هنگامی که این بلاعومی شود اجتماعی با آن آسوده گردد او لین زیانی که آن اجتماع میزند این است که آن اجتماع از کار و ان ترقی و تکامل عقب خواهد افتاد و از رشد در صنعت و فرهنگ و اقتصاد و اکتشاف محروم خواهد ماند بلکه نه تنها از پیشرفت محروم گشته سعادتها موجود را هم از دست میدهد و بقهقری برمیگردد ، وقتی یک ملت عادت به موسیقی و اتفاق وقت کرد و نیروی دماغی و فکری خود را در این راه تلف نمود دیگر مجالی برای پیشرفت علمی و ترقی فکری برای او باقی نخواهد ماند . موسیقی وقتی اجتماعی شود مقدار زیادی از قوای عقلی و فعالیت‌های جسمی ملت را که باید صرف توسعه امور علمی و اقتصادی گردد میگیرد و ملتی تن - پرور و عیاش وی بندوبار میسازد یک چنین اجتماعی میتواند در عالم اکتشاف قدم بزدارد و در شئون حساس و واقعی اجتماعی خیلی ضعیف است امام چهارم حضرت علی بن الحسین (ع) میفرماید : « لا یقدس الله امة فیهاب بطیف و نایة (فایة) یفجع » (۱) یعنی خداوندان آن ملت را مقدس نمیکند که در او بربط (۲) با از در آید و نی بناشد .

چنین اجتماع بی بندوبار در معرض عذاب الهی و سقوط همیشگی است . پیامبر اسلام فرمود در میان امت من دو بلا ظاهر گردد یکی بزمیں

(۱) وسائل الشیعه جلد ۱۲ صفحه ۴۳۳

(۲) بربط نام آنی از آلات موسیقی است .

فرورقن مردم (شاید منظور زلزله‌های سخت باشد) و دیگری قذف و اندادخته شدن سنگ و نحوه (شاید منظور باری بدن سنگ از آسمان و افتادن سنگهای آسمانی باشد که مردم بآن عذاب شوند).

از حضرت پرسیدند این دو عذاب و بلاکی در میان ملت اسلام ظاهر خواهد شد؟ فرمود وقتی که درین آنها زنهای خواننده پیدا شوند و سائل موسیقی آشکار درین مردم رواج گیرد و اقسام خمرها خورده شود (۱) اینها نتایج تلحیح موسیقی است که از احادیث استفاده کردیم و تجربهٔ صحیح وجود ان بیدارهم کاملاً بر صحت آن گواهی میدهد و جامعه شناسی و علم الاقتصادهای این مفاسد را امعنا و تأیید می‌کند و از گنجهای مخفی که در روایات نهفته شده است پرده برمیدارد.

ضررهاي موسيقى از نظر علم روز و داشمندان خارجي
خوب بختانه دانش روز و داشمندان روش فکر نیز مضرات موسیقی را بیان کرده‌اند که خلاصه‌ای از آن را ذیل بنتظر خوانندگان بیدار میرسانیم (۲)

عامل ضعف اعصاب و خفقان قلبی
انواع موسیقی و بخصوص آهنگهای حساس آن تحریکاتی در اعصاب سمپاتیک و پاراسمپاتیک بوجود آورده و تأثیراتی در روی این دورشته عصب بجا می‌گذارد در نتیجه تعادل این اعصاب بهم خورده ضعف اعصاب پدید می‌آید؛ ضعف اعصاب هم بنوبهٔ خود امراض دیگری را از قبیل اختلال حواس، پریشانی؛ جنون، ثقل سامعه، ناینائی، سل و غیره بوجود

(۱) *وسائل الشیعه* جلد ۱۲ صفحه ۲۳۱ نقل از ارشاد.

(۲) تلخیص و توضیحی است از قسمتهایی از کتاب موسیقی داسلام و کتاب دکتروپیر.

می‌آورد، ضعف اعصاب ریشهٔ بیماریهای جسمی و روانی است و این ریشهٔ مرض را شنیدن زیاد موسیقی بارمغان می‌آورد بعلاوهٔ موسیقی بواسطهٔ ایجاد هیجانات روحی و وضع تأثیراتی در مغز احیاناً بحملهٔ قلبی و خفقان منجر شده باعث سکته‌ومرگ ناگهانی می‌گردد اگر این مطالبرا باور ندارید به گفتار دکتر ول夫 آدلر گوشن بدھید، آدلر پروفسور دانشگاه «کلمبیا» می‌گوید موسیقی یکی از عوامل مهم ضعف اعصاب است. آدلر ثابت کرد که لکش-ترین نواهای موسیقی شومترین آثار را روی سلسلهٔ اعصاب بجا می‌گذارد و مخصوصاً در فصل‌گرما و در مناطق گرم‌سیر اثر موسیقی بر اعصاب بیشتر است. دکتر آدلر زبانهای بسیار دیگری نیز برای موسیقی یافته و در رسالهٔ مبسوطی آن را شرح داده است.

کشفیات دکتر نامبرده چنان در امریکا تأثیر کرد که هزاران هزار نفر را پیرو خود کرد بطوریکه موسیقی را بر خود حرام نمودند و حتی لا یحه مفصلی در این زمینه تهیه کرده به مجلس سنای امریکا تقدیم داشتند و از مجلس درخواست نمودند که از هر گونه کنسرت عمومی جلوگیری نماید. اگر باز هم باور ندارید بصورت زیر نگاه کنید و بینید که استادان مشهوری از موسیقی دانان جهان آخر کارشان بکجا کشیده شده است، چگونه گرفتار امراض روحی و یا دچار سکته شده‌اند.

بتهون در ۳۲ سالگی بکلی کرد و از ضعف اعصاب بالاخره دیوانه شد.

باخ موسیقیدان اطربیشی با ختال حواس و کوری گرفتار شد. وزارت وشوین دونز از موسیقی دانان نامی دچار ضعف قوا و سل

شدند، شومان و دووراک ضعف اعصاب شدیدگر فته و سرانجام دیوانه شدند.
شوبرت، واگتر، مندلسون و دوکونیسی این چار تن با خلالات عصبی و
پریشانی فکری و کشمکش‌های روحی مبتلا شدند.

فردریک هندل موسیقی‌دان آلمانی.

ماریا آلتا خواننده ایتالیائی.

موریس راول نوازنده فرانسوی.

این سه تن مبتلا بناینائی شدند:

بوگرینی و برخی دیگر چار پریشاً فکری شدند.

ماریو لانزا، تایرون پاور او کاسیلو پیش از فرا رسیدن
پیری بهمله قلبی در گذشتند ماریاما لیبران، نائی خواهر مندلسون؛
ماکسیم شاپیر و تفکری، این چند نفر که از خواننده‌ها و هنرپیشه‌های
مشهورند همه در سن جوانی هنگام اشتغال بخواندن و یا اجراء برنامه
دچار سکته قلبی شدند.

موسیقی عامل رگود فکر و تبلی و بی ارادگی

موسیقی در نتیجهٔ کرخ کردن اعصاب فکر را اکد و متوقف می‌سازد و
چون طبیعتاً بتدریج علاقمندان بموسیقی باشند کار عادت می‌کنند اغلب
برای همیشه از ترقیات فکری محروم می‌گردند.

روی همین اصل، دانشجویانی که بیشتر با موسیقی سروکار دارند
اغلب در ریاضیات و کارهای فکری عقب افتاده وضعیف هستند.

گذشته از رکود فکری موسیقی یکنوع تخدیری در انسان بوجود
آورده رفته رفته انسان را در کارهای ساخت و تنبیل و بی اراده و لا بالی می‌کند

تابجایی که گاهی کارهای ضروری از انسان فوت می‌شود و بازی پروا در برابر موسیقی می‌نشیند و گوش میدهد و سرمهایه جوانی و عمر و نیروی کار و فعالیت و ابتکار خود را در پای موسیقی برای گان ازدست میدهد.

آلکسیس کارل دانشمند معروف در کتاب «راه و رسم زندگی» چنین می‌نویسد: باید گفت رادیو نیز مانند سینما و موسیقی کاملی بکسانی که با آن سروکاردارند می‌بخشد.

درجای دیگر می‌گوید: رادیو سینما و ورزش‌های نامناسب روحیه فرزندان رافلج می‌کند.

تجربه و مشاهده نیز ثابت کرده است که اشخاصی که زیاد سرگرم به موسیقی هستند اغلب افرادی بی اراده و مسامحه کار و لابالی بوده و در مقام فکر و اندیشه را کد وضعیتند همین نتیجه شوم موسیقی کافی است که ملتی را بدبخت کند، این اثرشوم، از ظر اقتصاد و صنعت و فرهنگ خیلی اهمیت دارد.

ملتی که از طرفی رکود فکری دارد و از طرف دیگر مسامحه کار و لابالی است برای همیشه عقب خواهد ماند و پیشرفت علمی و ترقی صنعتی و اکتشاف و اختراع و داشتن اقتصاد کامل، کمتر نائل خواهد شد.

بهت و ایجاد توجه غیر طبیعی نیز از آثار موسیقی است

کسی که عادت باستماع موسیقی دارد در آنحال حتی توجه به - ضروریاتی که در شرشف قوت است کمتر دارد زیرا توجه و اندیشه‌اش تمام در گوش او تمرکز یافته و برای شنیدن موسیقی سراپا گوش شده است علت برخی از تصادفات در سانحه‌های اتومبیل بیشک همان غرق شدن در موسیقی

و مجدوب شدن در برآ بر نغمه‌های دل انگیز است.

بسیاری ازاوقات دیده می‌شود که در حال استماع موسیقی توجیهی غیر طبیعی در انسان ایجاد می‌شود چه بسا اشخاص سنگین و آزاده و داشتند که در برآ بر موسیقی بدون التفات بشیوه زیر و به موسیقی خود را تکان میدهند شانه را بالا می‌برند دست خود را حرکت می‌دهند و سرخود را می‌جنبانند، شاید در همان حال مضمون دیگران باشند ولی متوجه نیستند.

بالاخره موسیقی و سیله انحطاط اخلاق و غافل از ذکر خدا گشتن است

ما اگر روی هم رفته مجالس موسیقی را هم از فردی و اجتماعی حساب کنیم و گناهان و آسودگیها و باده‌گساریها که در این مجالس می‌شود آن را نیز بحساب بیاوریم آنوقت می‌فهمیم که موسیقی چه سهم بزرگی در وقوع فحشا و منکرات دارد و می‌فهمیم که چگونه موسیقی با نغمه‌های ملائم و دلربای خود لطمات دلخراش و وحشیانه‌ای با خلاق و دین و فضیلت می‌زند شاید یک محفل موسیقی و طرب را بینیم که قطع نظر از گناه موسیقی خالی از گناه و معصیت دیگر باشد.

بالاخره نغمات موسیقی اجتماع را بفساد و شهوت و انحراف و لازمابالیگری می‌کشاند و بخصوص در روح اطفال آثار عمیقتر و شومتری می‌گذارند.

چقدر عشق‌بازیهای شیطانی که در سایه نوای موسیقی جان گرفته و بر سوائی و بی‌عقی و گناه منجر شده است بخصوص که تراشهای غنائی نوعاً آمیخته با مضمای عشقی و مطالبی هوس‌انگیز و گناه پرور است.

از اینجا میتوانیم بی به تأثیر عمیق موسیقی در بی‌دینی بیریم که

شوروی دشمن سر سخت دین در نشریه «ایزوستیا» که ارگان دولت شوروی است پس از راهنماییهائی چند بمبغاین ضد دینی خود می نویسد : اگر در سراسر کشور وسائل تفریح از قبیل موسیقی ، تاتر ؛ سینما و نحوه بقدیر کافی دارد اختیار مردم گذاشته شود مردم فرصت پیدا نخواهد کرد که طعمه افکار خدا پرستی و دینداری شوند .

م. ف. س. ا. (ج) مدرسه قضه قم

هشیاری بیمورد نابخردان

این دون فطر تان که می بینی ، همچون سکان مردار -
خوار بهم افتد ، توانا نا توان را نا بود سازد و توان گراز تهید است
لقمه بر باید ؛ نعمت های خدا را در یکجا آنبوه کنند و صد
جای دیگر را تهی گذارند ، خردمند و دوراندیش نیستند ؛
چشم انگشاده دارند ، ولی بینانیست . گوشهای تیزشان حق
نمیشنود وندای وجدان ادرالک نمیکنند ، یکباره این ابرهای
متراکم از افق مغزوفکر شان بر کنار شود که آن هنگام مرگ
وموقع بدرو داست .

(علی(ع))